

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre *Vint cançons* de Tomàs Garcés a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/obra/vint-cancons-1922> >

Vint cançons (1922)

Heus ací, altra vegada, les muntanyes de Port de la Selva. El poble, cinta blanca, amb les taques de calçobre, ran de mar, al peu. En l'aspre teló de pedra que li fa de dosser, vora les feixes que tantes vegades he saltat, entre espines, alguns claps de magra vegetació. A la dreta del cementiri, de llises parets emblanquinades, el bosquet on comença la costa de Torelló. Més a la dreta, sota l'Estrúmbol i el coll de la Torre, la fondalada que mena a Pení ("Boira a Pení, pluja per'qui").

Seguint la corba de l'arc, encara més a la dreta, a la fi de la curta vall que formen les muntanyes del Mirall i del Dijous, s'albira, més alt que el rovell de les teules, el fràgil campanar de paret de l'església de la Selva de Mar. Aquestes són les terres de *Vint cançons* i, amb més o menys persistència, les de tota la meua poesia si, com va escriure [J.V. Foix](#) en una crítica improvisada, he copiat sempre "el paisatge damunt un vidre glaçat per l'alè del somni".

[Tomàs Garcés](#), *Vint cançons* (1922)

[...]imatge, absència, enyor, esperança, heus ací els elements de la poesia i la terra grassa que la nodreix. Abans que Freud descobrís que el somni era una trama de recances i de cobejances, ja l'equació *poesia = somni* havia estat establerta. La metàfora, talment el somni, és una deformació. Amb ella recreem l'objecte; l'acostem al nostre desig o l'ornem amb el nostre record. I àdhuc en aquella poesia, com en l'anomenada popular, on les coses són dites pel seu nom i la imatge de tan senzilla arriba a esvaïr-se, hi ha, només, desig i enyorança, perquè fora d'aquestes contrades de l'esperit la poesia és una flor que mor assedegada.

[Tomàs Garcés](#), *Paradís* (1931)

Hi ha poetes contemporanis que cenyeixen el misteri gradualment, amb sinuositats de reflexió pròximes a la nua especulació metafísica; d'altres s'hi submergeixen tot d'una, s'hi perden i hi neden amb voluptat. Però en el món poètic de [Tomàs Garcés](#) el misteri no és una massa vasta i nebulosa que explorem amb circumspècció o en la qual ens incrustem amb delícia. És un misteri destriable segons lleis i exigències secretes, és a dir: segons una *màgia*. Per això, l'actitud de la seva poesia és sovint una actitud màgica; el seu món no és tant com de *misteri*, és un món de *secrets*.

[Marià Manent](#), *Quaderns de poesia* (núm. 2, 1935)

¿Qui podria oblidar el crit d'admiració, la sensació de novetat que va produir, l'any 1922, les *Vint cançons*? Llur neopopularisme esdevingué aviat popularíssim, i els compositors les envolcallaven amb llurs melodies més expressives [...]. La lírica catalana s'havia apartat massa de les deus populars; s'havia tornat, potser, excessivament cerebral o arbitrària, si no abstrusa. [Tomàs Garcés](#) la posava novament en contacte amb aquella frescor impol·luta del romanç i la cançó -era el miracle que paral·lelament, efectuava García Lorca en la poesia castellana amb el seu *Romancero Gitano*...

[Rafael Tasis](#), *Un segle de poesia catalana. 1833-1925* (1968)

[Tomàs Garcés](#) no era un revoltat ni un avantguardista com [Salvat](#), sinó que amb aquest llibre es convertí en el benjamí fulgurant i el darrer gran poeta de les dues promocions d'escriptors

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre *Vint cançons* de Tomàs Garcés a Lletra, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/obra/vint-cancons-1922> >

noucentistes. Es duia disset anys amb [Josep Carner](#), a qui admirava com a mestre, però no podia en el seu preciosisme; set amb [Josep Maria de Sagarra](#), que, tot i pertanyent a la generació, s'ha qualificat de modernista resagat; vuit amb [Carles Riba](#), del qual fou confident; i també vuit amb [J.V. Foix](#), amb el qual es tutejava, i tres amb [Marià Manent](#), amb qui també es deia de tu, cosa estranya en una època en què els escriptors es tractaven de vós. (...) Amb *Vint cançons* passà d'unes provatures a fer-se ben aviat un nom, atès que en un any en sortiren tres edicions.

[Albert Manent](#), "Vint cançons: revelació d'un poeta", *Tomàs Garcés, entre l'avantguarda i el noucentisme* (2001)

Tast de textos

Text

 TXT: "Cançó de la nit de Sant Joan"

"Cançó de la nit de Sant Joan"

https://lletra.uoc.edu/anterior/obres/vintcanconsgarces/html_especials/nitdesantjoan_garces.html

Bibliografia

Bibliografia

 WEB: Què hi ha a la Biblioteca de Catalunya

http://cataleg.bnc.cat/search~S13*cat?/tVint+can{u00E7}ons/tvint+cancons/1%2C3%2C5%2CB/exact&FF=tvint+cancons&1%2C3%2C/indexsort=-

 WEB: Què hi ha a les biblioteques universitàries catalanes (CCUC)

http://ccuc.cbuc.cat/search~S23*cat?/tVint+can{u00E7}ons/tvint+cancons/1%2C3%2C5%2CB/exact&FF=tvint+cancons&1%2C3%2C/indexsort=-

 WEB: Què hi ha a les biblioteques públiques

<http://argus.biblioteques.gencat.cat/iii/encore/search/C|SVint+can%C3%A7ons|Orighresult|U1?lang=cat&suite=pearl>

 WEB: Articles de Traces sobre l'obra

http://traces.uab.cat/search?p=%22vint+can%C3%A7ons%22&f=keyword&action_search=Cerca&c=Traces+%3A+base+de+dades+de+llengua+i+literatura+catalanes&sf=&so=d&rm=&rg=10&sc=1&of=hb

Comentaris sobre l'obra

Diversos

 PDF: De l'Any Garcés a l'Any Verdaguer

Article de Joan Triadú on relaciona l'obra poètica de Garcés amb la de Verdaguer, amb referència a les obres *Vint cançons* i *Els bordons de l'arpa*. A l'*Avui* (14/02/02), [pàg. 1](#), [pàg. 2](#) i [pàg. 3](#).

<http://www.traces.uab.es/tracesbd/avui/av01390a.pdf>

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre *Vint cançons* de Tomàs Garcés a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/obra/vint-cancons-1922> >
